

گزیده‌ای از مقاله:

مقدمه

پول الکترونیکی یا پول دیجیتال، ارزش پول واحدهای پول منتشره از سوی دولت یا بخش خصوصی است که به شکل الکترونیکی بر روی یک وسیله الکترونیکی ذخیره شده است. نشر گسترده پول الکترونیکی، آثار تجاری، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی قابل توجهی دارد. مهم‌ترین اثر گسترش استفاده از پول الکترونیکی بر عرضه پول، سیاست‌های پولی و بانک مرکزی اختصاص دارد و در ادامه با توسعه بازارهای پول، سرمایه، کار و کالا ایجاد نسل‌های جدید اقتصادی را هدفگذاری کرده است.

با توجه به قابلیت پول الکترونیکی برای جایگزینی به جای اسکناس و مسکوک، این امکان وجود دارد که پول الکترونیکی به تدریج جایگزین پول بانک مرکزی شود و بدین ترتیب، موقعیت انحصاری بانک مرکزی در زمینه‌های سیاستگذاری پولی، نظارت بانکی، نظارت بر نظام پرداخت‌ها، ثبات نظام مالی و به ویژه استقلال آن با خطر مواجه شود.

نتایج ارزیابی آثار گسترش کاربرد پول الکترونیکی بر اقتصاد ایران، نشان می‌دهد که نشر گسترده پول الکترونیکی، اثر ناچیزی بر حجم پول، قدرت کنترلی بانک مرکزی و سیاست‌های پولی خواهد داشت. البته واکنش‌های بانک مرکزی در قبال نشر پول الکترونیکی، نقش بسیار مهمی در چگونگی تأثیرگذاری گسترش کاربرد پول الکترونیکی بر اقتصاد دارد.

از نظر اقتصادی، مهم‌ترین اثر گسترش استفاده از پول الکترونیکی بر روی عرضه پول، سیاست‌های پولی و بانک مرکزی دیده می‌شود. آثار گسترش کاربرد پول الکترونیکی بر سیاست‌های پولی، از آن جهت مهم است که می‌تواند کارایی یکی از ابزارهای سیاستگذاری کلان اقتصادی دولت برای دستیابی به اهداف اقتصادی خود، به خصوص تثبیت سطح عمومی قیمت‌ها را کاهش دهد.

نقش پول الکترونیکی در بانکداری الکترونیکی

علیرضا مقدسی (مدرس نمونه دانشگاه‌های جامع علمی کاربردی کشور در سال ۱۳۸۶)

مفهوم و تعریف پول الکترونیکی

پول الکترونیکی نوعی ابزار مالی الکترونیکی است که حداقل از عهده انجام همه وظایف پول برمی‌آید. بنابراین، پول الکترونیکی می‌تواند جانشین بسیار نزدیکی برای پول بانک مرکزی باشد. ارزش پولی ذخیره شده بر روی وسیله الکترونیکی، با اجازه مصرف کننده درگیر معاملات پرداختی، می‌تواند به وسیله الکترونیکی دیگری انتقال یابد. این روش با سیستم‌های پرداخت الکترونیکی مرسوم، مانند کارت‌های پرداخت و اعتباری و نقل و انتقالات کابلی

با پیدایش و گسترش پول الکترونیکی و بانکداری الکترونیکی، تغییری در نقش بانک‌ها از لحاظ تجهیز و تخصیص منابع در نظام مالی رخ نخواهد داد.

که هر کدام معمولاً نیازمند اخذ مجوز مستمر بوده و ممکن است در هر معامله متضمن بدهکار کردن و بستانکار کردن حساب‌های بانکی باشند، متفاوت است.

گزارشی به نقل از بانک توسعه صادرات ایران حاکی است که برخلاف پول بانک مرکزی که پول بیرونی است، پول الکترونیکی همانند یک سپرده دیداری یا چک مسافرتی، پول درونی می‌باشد. پول درونی طلب قانونی دارنده آن از ناشر آن می‌باشد، در حالی که پول بیرونی متضمن چنین طلبی نیست. به عبارت دیگر، موجودی پول الکترونیکی، یک طلب جاری بر عهده ناشر آن است که با هیچ حساب خاصی ارتباط ندارد.

نقش‌های پول الکترونیکی

اگرچه در فرایند توسعه پول الکترونیکی، انواع بسیار متفاوتی از فرآورده‌های پول الکترونیکی با ویژگی‌های مختلف عرضه شده، اما در طراحی همه آنها سعی شده است تا حداقل همه ویژگی‌های پول بانک مرکزی لحاظ شود.

به طور کلی، فرآورده‌های پول الکترونیکی را از نظر فنی می‌توان به دو دسته تقسیم کرد:

(۱) پول الکترونیکی مبتنی بر کارت‌های هوشمند.

(۲) پول الکترونیکی مبتنی بر نرم افزار رایانه‌ای.

فرآورده‌های پول الکترونیکی مبتنی بر کارت‌های هوشمند، برای تسهیل پرداخت‌های با ارزش کوچک در معاملات خرد و در رو طراحی شده‌اند. بنابراین، انتظار می‌رود که فرآورده‌های پول الکترونیکی مبتنی بر کارت‌های هوشمند، استفاده از پول بانک مرکزی و نیز در حد کمتر، استفاده از کارت‌های اعتباری و پرداخت را برای پرداخت‌های مستقیم، کاهش دهد. همچنین به احتمال زیاد، استفاده از چک، کارت‌های پرداخت و کارت‌های اعتباری در پرداخت‌های غیرمستقیم، یعنی پرداخت‌های به هنگام را نیز کاهش خواهد داد.

فرآورده‌های پول الکترونیکی مبتنی بر نرم افزار رایانه‌ای نیز از طریق کاهش هزینه‌های مبادلاتی با تسهیل نقل و انتقال پول میان انواع مختلف حساب‌ها، بانک‌ها و کشورها و نیز سرریزهای یادگیری، تقاضای سپرده‌های دیداری را تحت تأثیر قرار می‌دهد و آن را کاهش خواهد داد. شایان ذکر است سرریزهای یادگیری به مهارتی مربوط می‌شود که افراد در طی زمان ضمن استفاده از نرم افزارهای مالی شخصی و فناوری‌های ارتباطی برای مدیریت بهینه بر نامه‌های مالی خود کسب می‌کنند.

مهمترین ویژگی پول الکترونیکی، یعنی فراملیتی یا بی‌مرز بودن آن، نقش مهمی را در اثرگذاری بر سایر متغیرهای اقتصادی ایفا می‌کند. اگر چه این ویژگی، از نظر دولت‌ها منشأ برخی تبعات منفی نشر گسترده پول الکترونیکی تلقی می‌شود، اما به ارتقای سطح کارایی مبادلات بین‌المللی نیز کمک قابل ملاحظه‌ای می‌کند.

طبیعتاً با استفاده از پول الکترونیکی، هزینه نقل و انتقال بین‌المللی و جوه، به طور قابل توجهی کاهش خواهد یافت. البته با افزایش بی‌سابقه کارایی پرداخت‌های بین‌المللی، ممکن است بی‌ثباتی نظام پولی جهانی افزایش یابد و به بروز کشمکش بین ناشران و استفاده کنندگان پول الکترونیکی از یک سو و

بانک‌های مرکزی کشورها از سوی دیگر منجر شود. ویژگی دیگر پول الکترونیکی، پول قانونی یا پول رایج نبودن آن است که این امر در مراحل اولیه نشر، مقبولیت عمومی آن را کاهش می‌دهد. علاوه بر این، پول الکترونیکی برخلاف اسکناس و مسکوک و دیگر وسایل مبادله امروزی، مستلزم حضور فیزیکی پرداخت‌کننده و دریافت‌کننده وجه برای قطعیت پرداخت نیست، زیرا موجودی پول الکترونیکی می‌تواند از طریق شبکه‌های رایانه‌ای به صورت به هنگام انتقال یابد.

پیامدهای اقتصادی گسترش استفاده از پول الکترونیکی

نشر گسترده پول الکترونیکی با توجه به ویژگی‌های خاص آن، به طور گسترده سایر بازارها و متغیرهای اقتصادی را تحت تأثیر قرار خواهد داد. افزایش کارایی مبادلات، یکی از مهمترین پیامدهای مثبت گسترش استفاده از پول الکترونیکی است.

پول الکترونیکی به چند طریق به کارآمدتر شدن مبادلات کمک خواهد کرد: از آنجا که هزینه نقل و انتقال پول الکترونیکی از طریق اینترنت نسبت به سیستم بانکداری سنتی ارزان‌تر است، لذا پول الکترونیکی مبادلات را ارزان‌تر خواهد کرد. برای انتقال پول به روش سنتی، بانک‌های مرسوم، شعب، کارمندان، دستگاه‌های تحویل‌دار خودکار و سیستم‌های مبادله الکترونیکی مخصوص بسیاری را نگهداری می‌کنند که هزینه‌های سربار همه این تشریفات اداری، بخشی از کارمزد نقل و انتقال پول و پرداخت‌های کارت اعتباری را تشکیل می‌دهد، در حالی که هزینه نقل و انتقال پول الکترونیکی، به دلیل استفاده از شبکه اینترنت موجود و رایانه‌های شخصی استفاده کنندگان، بسیار کمتر و شاید نزدیک به صفر است.

اینترنت هیچ مرز سیاسی نمی‌شناسد و پول الکترونیکی نیز بدون مرز است. بنابراین، هزینه انتقال پول الکترونیکی در داخل یک کشور، با هزینه انتقال آن بین کشورهای مختلف برابر است و در نتیجه، هزینه بسیار زیاد کنونی نقل و انتقال بین‌المللی پول نسبت به نقل و انتقال آن در داخل یک کشور معین، به طور قابل توجهی کاهش خواهد یافت.

وجوه پول الکترونیکی، به طور بالقوه می‌تواند به وسیله هر شخصی که به اینترنت و یک بانک اینترنتی دسترسی دارد، مورد استفاده قرار گیرد. به علاوه، در حالی که پرداخت‌های کارت اعتباری به فروشگاه‌های مجاز محدود است، پول الکترونیکی پرداخت‌های شخص به شخص را نیز امکان‌پذیر می‌سازد.

پیدایش پول الکترونیکی، نوعی انقلاب پولی در اقتصاد امروزی و نسل‌های برتر اقتصاد پولی محسوب می‌شود و با تکمیل فرایند اعتمادسازی ارکان اقتصادی خرد و کلان به استفاده از این پول، دامنه تحولات آن بیشتر خواهد شد.

یکی از وظایف نخبگان علمی و اقتصادی کشور، تبیین فرصت‌ها و مزیت‌ها و تهدیدهای پول الکترونیکی، به ویژه در بازارهای مالی و واسطه‌گری است. اساس نظریه واسطه‌گری مالی بر مفهوم بازار کامل کلاسیک‌ها مبتنی است. طبق این نظریه، واسطه‌گری مالی برای برطرف کردن اصطکاک‌ها و نقایص نظام بازار، از جمله هزینه مبادله و اطلاعات نامتقارن

مهمترین ویژگی پول الکترونیکی، یعنی فراملیتی بودن آن، نقش مهمی را در اثرگذاری بر سایر متغیرهای اقتصادی ایفا می‌کند.

از آنجایی که نرخ ارز پول الکترونیکی با جهان واقعی پیوند خورده است، لذا شرکت گسترده افراد در فعالیت‌های سفته بازی، ممکن است بی‌ثباتی نرخ ارز را در پی داشته باشد.

سنتی، انعطاف‌پذیرترند و نسبت به تغییر شرایط اقتصادی یا مقررات قانونی، به سرعت واکنش نشان می‌دهند و می‌توانند از کشوری به کشور دیگر نقل مکان کنند.

ویژگی‌های کلیدی پول الکترونیکی

ویژگی‌های اصلی پول الکترونیکی عبارتند از:

اولاً، ارزش بر روی قطعه و یا وسیله الکترونیکی و به صورت الکترونیکی ذخیره می‌شود و محصولات گوناگون از لحاظ اجرای تکنیکی متفاوت می‌باشند. در پول الکترونیکی مبتنی بر کارت، یک قطعه سخت‌افزاری کامپیوتری که مخصوص و قابل حمل بوده و نوعاً یک ریزپردازنده است، در یک کارت پلاستیکی جای داده شده، در حالیکه در پول الکترونیکی مبتنی بر نرم‌افزار، از یک نرم‌افزار تخصصی و مخصوص که بر روی کامپیوتر شخصی نصب شده است، استفاده می‌شود.

ثانیاً، ارزش موجود در پول الکترونیکی، به چند طریق و به صورت الکترونیکی منتقل می‌شود. برخی از انواع پول الکترونیکی امکان انتقال موازنه‌های الکترونیکی را مستقیماً از یک مصرف‌کننده به دیگری و بدون دخالت شخص ثالث (همانند صادرکننده پول الکترونیکی) فراهم می‌آورند و آنچه بیشتر متداول و مرسوم است، آن است که تنها پرداخت‌های مجاز و ممکن، پرداخت از مصرف‌کننده به تاجر و همچنین امکان باز خرید ارزش پول الکترونیکی برای تاجر است.

ثالثاً، قابلیت انتقال، محدود به معاملات است که سابقه آن‌ها ثبت و ضبط شده باشد. در بیشتر روش‌ها و رویه‌های معمول، برخی از جزییات معاملات بین تاجر و مصرف‌کننده در یک پایگاه داده مرکزی ثبت و ضبط می‌شود که قابل نمایش و ارایه هستند. در مواردی که معاملات به طور مستقیم بین مصرف‌کنندگان امکان‌پذیر باشد، این اطلاعات بر روی دستگاه شخصی مصرف‌کننده ضبط می‌شوند و تنها هنگامی می‌توانند از طریق دستگاه مرکزی نمایش داده شوند و ارایه شوند که مصرف‌کننده از طریق اپراتور (عامل طرح) پول الکترونیکی قرارداد بسته باشد. رابعاً، تعداد شرکا و طرفینی که به نحو کارکردی و مؤثر در

بین سرمایه‌گذاران و وام‌دهندگان به وجود آمده است. از آنجا که این نظریه، دیدگاه انفعالی نسبت به واسطه‌گری دارد و توضیح مناسبی را برای برخی واقعیت‌های صنعت مالی، به خصوص رشد شتابان و فوق‌العاده نوآوری‌های دهه‌های اخیر ارایه نمی‌کند، لذا برخی از صاحب‌نظران همچون مرتون و بودی در صدد تکمیل این نظریه برآمده‌اند. به عقیده آنها، وظایف اقتصادی واسطه‌گری مالی در طی زمان، نسبتاً ثابت بوده و ساختار نهادی بازار مالی برای انجام این وظایف تکامل یافته است، تعامل بین واسطه‌های مالی و بازار، ضمن تقویت و بهبود عملکرد وظایف آنها، نظام مالی را به سمت هدف ایده‌آل کارایی کامل سوق می‌دهد علاوه بر این، نقش واسطه‌گری مالی در مدیریت ریسک و کاهش هزینه‌های مشارکت برای افراد نیز دارای اهمیت است. بنابراین، با پیدایش پول الکترونیکی و گسترش روزافزون بانکداری الکترونیکی، تغییری در نقش سنتی بانک‌ها از لحاظ تجهیز و تخصیص منابع در نظام مالی رخ نخواهد داد. به عبارت دیگر، در این دوره نیز واسطه‌گری مالی یک ضرورت گریزناپذیر است و بانک‌ها همچنان به عنوان واسطه بین وام‌دهندگان و وام‌گیرندگان فعالیت خواهند کرد، اما ساختار نهادی بازار مالی در جهت بهبود کارکرد کل بازار و در نتیجه، ارتقای سطح کارایی تغییر خواهد کرد.

از جمله تغییرات نهادی صنعت مالی که به واسطه رشد خیره‌کننده اینترنت اتفاق افتاده و به طور فزاینده در حال گسترش است، رواج بانکداری الکترونیکی و در نتیجه، پیدایش بانک‌های مجازی یا اینترنتی است. مهم‌ترین ویژگی این نوع بانک‌ها این است که در رابطه بین بانک و مشتری، موقعیت فیزیکی بانک یا مشتری نقشی ندارند. وابستگی نداشتن به موقعیت فیزیکی، علاوه بر اینکه زمینه رقابت بین بانک‌ها را تغییر داده و نقش فاصله مکانی از بانک را در هزینه‌هایی ارایه خدمات بانکی به مشتری از بین می‌برد، دو پیامد عمده دارد: اول این که، امکان مبادله خدمات مالی در بازارهای خرد کشورهای مختلف را فراهم می‌سازد؛ دوم این که، بانک‌های مجازی می‌توانند موقعیت فیزیکی خودشان را بدون این که تغییری در ارتباط خود با مشتریانشان ایجاد کنند، تغییر دهند. بنابراین، بانک‌های مجازی در مقایسه با بانک‌های

پول الکترونیکی، یک پول درونی است، یعنی موجودی پول الکترونیکی، یک طلب جاری بر عهده ناشر آن است و با هیچ حساب خاصی ارتباط ندارد.

معاملات پول الکترونیکی دخیل ودرگیر هستند، بسیار بیشتر از معاملات قراردادی است. عموماً در معامله پول الکترونیکی، چهار دسته از افراد دخیل هستند: صادرکننده ارزش پول الکترونیکی، اپراتور شبکه، فروشنده سخت‌افزارها و نرم‌افزارهای خاص و ویژه، نقل و انتقال دهنده و تسویه کننده معاملات پول الکترونیکی. صادرکننده پول الکترونیکی، مهمترین شخص در این میان است، در حالی که اپراتور شبکه و فروشنده، ارایه کنندگان خدمات فنی هستند و نهادهای انتقال دهنده و تسویه کننده پول الکترونیکی نیز بانک‌ها و یا شرکت‌هایی با ماهیت بانک هستند که خدماتی را ارایه می‌دهند که مشابه با خدماتی است که برای دیگر ابزارهای پرداخت بدون پول نقد نیز ارایه می‌شود. **خامساً، موانع فنی و اشتباهات انسانی می‌توانند اجرای معاملات را مشکل و یا غیرممکن سازند، در حالی که در معاملات مبتنی بر کاغذ، چنین مشکلی با این حجم وجود ندارد (Frustr, 2000).**

آثار کلان اقتصادی پول الکترونیکی

پول الکترونیکی، نماینده پول در جهان واقعی است و برحسب همان پول‌های سخت موجود انتشار یافته است. پول الکترونیکی دلار، پول الکترونیکی ین و دیگر پول‌ها می‌توانند با پول سخت معادل خود در هر زمان مبادله شوند. بنابراین، پول الکترونیکی به مفهومی که دلار، مارک یا ین جدید هستند، پول جدیدی نیست. پول الکترونیکی، پولی است که توسط بانک‌ها با استفاده از پول واقعی به عنوان پایه، ایجاد می‌شود و قابلیت تبدیل آن به پول واقعی، تضمین شده است.

بازار ارز و پول الکترونیکی

پول الکترونیکی، می‌تواند عامل بالقوه افزایش بی‌ثباتی در بازارهای ارز باشد. از آنجا که پول الکترونیکی، نماینده پول واقعی است، لذا می‌باید یک نرخ ارز و یک بازار ارز در فضای رایانه وجود داشته باشد. البته نرخ‌های ارز فضای رایانه‌ای و جهان واقعی، می‌باید برابر باشند، در غیر این صورت، معاملات آربیتراژ خرید و فروش ارز، بلافاصله نرخ‌های ارز واقعی و مجازی را برابر خواهند کرد. با وجود این، تفاوت‌هایی بین بازارهای ارز واقعی و مجازی وجود خواهد داشت. کارمزد تسعیر پول الکترونیکی برحسب یک ارز با پول الکترونیکی برحسب ارز دیگر نسبت به کارمزد تسعیر پول واقعی، کمتر خواهد بود. از آنجا که در دنیای مجازی، مصرف کنندگان می‌توانند بر روی دیسک سخت رایانه خود پول الکترونیکی چند کشور مختلف را نگهداری کنند، لذا اگر ارزش یک ارز در بازار کاهش یابد، مصرف کنندگان به احتمال زیاد به تسعیر شکل پول الکترونیکی آن ارز با شکل پول الکترونیکی ارز دیگری که با ارزش تر و با ثبات‌تر باشد، تمایل خواهند داشت. از این‌رو، انگیزه سفته‌بازی در بازار الکترونیکی ارز بیشتر از جهان واقعی خواهد بود. این موضوع از آن جهت که می‌تواند عامل بی‌ثباتی نرخ‌های ارز شود، دارای اهمیت است. در واقع، فعالیت‌های سفته‌بازی می‌توانند کاهش ارزش اولیه هر ارز معینی را شتاب بخشند و نوسانات معمول در بازار ارز را افزایش دهند و آثار حبابی نوسان کاذب می‌تواند اتفاق بیفتد. البته اگر انتظارات شرکت کنندگان در بازار از یکدیگر مستقل باشد، افزایش تعداد شرکت کنندگان ممکن است به تثبیت بازار کمک

کند، اما اگر انتظارات شرکت کنندگان در بازار به یکدیگر وابسته باشد، احتمال وقوع آثار حباب گونه در بازار افزایش خواهد یافت. بنابراین، از آنجا که نرخ ارز پول الکترونیکی با جهان واقعی پیوند خورده است، لذا شرکت گسترده افراد در فعالیت‌های سفته‌بازی، ممکن است بی‌ثباتی نرخ ارز را در پی داشته باشد.

بازارهای مالی و پول الکترونیکی

پول الکترونیکی، نماینده پول واقعی است که توسط مؤسسات بانکی و غیره در ازای دریافت اسکناس و مسکوک انتشار یافته و تبدیل آن به اسکناس و مسکوک، بنا به درخواست مشتریان، تضمین شده است. با وجود این، امکان دارد که ناشران پول الکترونیکی نتوانند به خوبی از عهده تعهد قابلیت تبدیل پذیری آن به اسکناس و مسکوک برآیند. بدیهی است که اگر بانکی به اندازه پول واقعی دریافتی از مشتریان خود، اقدام به انتشار پول الکترونیکی کند و از محل منابع حاصل از تبدیل پول واقعی به پول الکترونیکی وام ندهد، می‌تواند همه تقاضای مشتریان خود برای اسکناس و مسکوک را پاسخ دهد. در این حالت، ورشکستگی بانک‌ها غیر محتمل خواهد بود، اما از آنجا که همانند شیوه‌های مرسوم بانکداری، بانک‌ها فراتر از سپرده‌های پول نقد خودشان، به اعطای وام به صورت پول الکترونیکی خواهند پرداخت، لذا اگر مشتریان بانک همگی به طور همزمان برای تبدیل موجودی پول الکترونیکی خود مراجعه کنند، بانک توانایی پاسخگویی به مشتریان را نخواهد داشت و در نتیجه، ورشکسته خواهد شد که این امر می‌تواند به بروز بحران در بازارهای مالی منجر شود.

نتیجه‌گیری

ابزارهای پرداخت الکترونیکی، نقش مهمی در توسعه تجارت الکترونیکی دارند و خدمات و محصولات بانکداری الکترونیکی، از جمله پول الکترونیکی، می‌توانند فرصت‌های مهم و جدیدی را برای بانک‌ها فراهم کنند. بانکداری الکترونیکی و پول الکترونیکی، به بانک‌ها این امکان را می‌دهند که بازار خود را از نقش‌های سنتی سپرده‌گذاری و اعطای اعتبار فراتر ببرند و توسعه بخشند. علاوه بر این، بانکداری الکترونیکی و پول الکترونیکی می‌توانند هزینه‌های عملیاتی بانک‌ها را کاهش دهند (Bradley and Stewart, 2002). بانکداری الکترونیکی به مصرف کنندگان قدرت انتخاب‌های بیشتری می‌دهد. مصرف کنندگان و تجار قادر هستند تا مؤثر بودن و تأثیرگذاری و بهره بردن از راحتی و آسایش بیشتر را افزایش دهند، اما توسعه بانکداری الکترونیکی و پول الکترونیکی همچنین چالش‌های جدیدی را برای بانک‌های سنتی به وجود آورده است. معاملات پول الکترونیکی بسیار ارزان‌تر از سایر معاملات هستند و امروزه این مسأله می‌تواند به عنوان مزیتی رقابتی مطرح شود و از سوی دیگر، بانکداری الکترونیکی باعث می‌شود که کار برای بانک‌های سنتی سخت‌تر شود، هزینه‌های آنان به دلیل کاهش مشتریان افزایش یابد و کسب و کارها را کمتر بادوام ماندنی سازد. این بانک‌ها قادر به جذب سرمایه‌مازاد و بیشتر از بازار سرمایه و سهام نیستند (Parthasarthy, 1993).

نتایج ارزیابی آثار

گسترش کاربرد پول الکترونیکی بر اقتصاد ایران، نشان می‌دهد که نشر گسترده پول الکترونیکی، اثر ناچیزی بر حجم پول، قدرت کنترلی بانک مرکزی و سیاست‌های پولی خواهد داشت.